

Luarea deciziilor biblice

Îndrumar de studiu

LECTȚIA
TREI

PERSPECTIVA NORMATIVĂ:
ATRIBUTELE SCRIPTURII

THIRD MILLENNIUM
MINISTRIES

Biblical Education. For the World. For Free.

Pentru materiale video, suporturi de curs și alte resurse, vizitați Third Millennium Ministries la adresa thirdmill.org.

CUPRINS

Schemă	2
Notițe	4
Întrebări recapitulative	22
Întrebări aplicative	26

Cum se folosește această lecție și acest îndrumar de studiu

- **Înainte de urmărirea lecției filmate**
 - **Pregătire** — Terminați toate lecturile recomandate.
 - **Programați-vă pauze** — Analizați schema și codurile de timp pentru a stabili unde să începeți și unde să terminați o anumită porțiune a lecției. Lecțiile IIM au foarte multe informații, așa că s-ar putea să doriți să vă programați niște pauze. Acestea ar trebui programate la titlurile importante din schemă.
- **Când urmăriți lecția filmată**
 - **Notițe** — Folosiți secțiunea Notițe pentru a urmări lecția și a lua notițe suplimentare. Mare parte a ideilor principale sunt deja rezumate în notițe, dar asigurați-vă că adăugați la ele propriile notițe. Ar trebui să adăugați și informații detaliate care să vă ajute să vă amintiți, să descrieți și să susțineți ideile principale.
 - **Opriți/rulați din nou porțiuni din lecție** — S-ar putea să vă fie de folos să opriți sau să rulați din nou filmul în anumite puncte pentru a lua notițe suplimentare, a recapitula concepte dificile sau a discuta puncte de interes.
- **După urmărirea lecției filmate**
 - **Întrebări recapitulative** — Răspundeți la întrebările recapitulative în spațiul corespunzător. La întrebările recapitulative ar trebui să se răspundă individual, nu în grup.
 - **Întrebări aplicative** — Întrebările aplicative sunt indicate pentru teme scrise sau ca subiecte pentru discuții în grup. Pentru teme scrise, se recomandă ca răspunsurile să nu depășească o pagină

Schema lecției

- I. Introducere (0:27)
- II. Paternitatea divină (4:00)
 - A. Puterea Scripturii (4:57)
 - 1. Exemple (6:02)
 - 2. Implicații (14:40)
 - B. Autoritatea Scripturii (18:04)
 - 1. Revendicarea autorității (19:10)
 - 2. Implicații (28:31)
- III. Auditoriu uman (34:50)
 - A. Claritatea Scripturii (35:54)
 - 1. Natura (36:44)
 - 2. Implicații (41:25)
 - B. Necesitatea Scripturii (43:11)
 - 1. Mântuirea (43:51)
 - 2. Trăirea în credință (48:01)
 - 3. Implicații (50:10)
 - C. Suficiența Scripturii (54:28)
 - 1. Scopul (55:25)
 - 2. Neînțelegeri (1:4:38)
 - 3. Tăcerea (1:7:48)
- IV. Concluzie (1:14:26)

Notițe

I. Introducere

Indiferent care ar fi problema etică, există un document pe care trebuie să-l luăm totdeauna în considerare și anume Biblia.

Cuvântul lui Dumnezeu este standardul nostru de autoritate revelat, care ne învață în mod infailibil despre caracterul lui Dumnezeu.

II. Paternitatea divină

Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu pentru oameni.

A. Puterea Scripturii

Biblia nu doar ne spune ce să facem ci ne și dă puterea de a crede și de a trăi pe placul lui Dumnezeu și ne conduce la binecuvântările Lui.

1. Exemple

Cuvântul lui Dumnezeu are putere chiar și atunci când se manifestă altfel decât sub forma Scripturii.

a. Asupra creației

Cuvântul lui Dumnezeu are autoritate asupra creației.

Declarațiile lui Dumnezeu comunică autoritatea Lui. Cuvintele lui Dumnezeu sunt mijlocul prin care El își atinge scopurile.

b. Cuvântul profetic

Cuvântul lui Dumnezeu are autoritate atunci când este rostit prin gura profeților inspirați.

c. Predicarea lipsită de inspirație

Dumnezeu lucrează prin proclamarea evangheliei, chiar și atunci când predicatorul nu este inspirat de sus.

Dumnezeu folosește predicarea pentru a aduce oameni la credință.

d. Scripturile

Citirea Bibliei are chiar și mai mare putere decât experimentarea unei învieri din morți.

Biblia transmite autoritatea lui Dumnezeu, la fel ca predicarea.

2. Implicații

Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător.

Cuvântul lui Dumnezeu judecă inima noastră; el poate pătrunde și evalua cele mai profunde gânduri și motivații ale noastre.

Scriptura are puterea de a ne echipa pentru orice faptă bună.

Învățarea constantă a Cuvântului lui Dumnezeu și meditația asupra Lui ne aduce în contact cu puterea Lui Dumnezeu, care-și duce totdeauna scopurile la îndeplinire.

B. Autoritatea Scripturii

Deoarece Biblia este inspirată de Dumnezeu, ea conține autoritatea Lui.

1. Revendicarea autorității

a. Exemple istorice

În istoria timpurie relatată în Biblie, Dumnezeu a vorbit direct oamenilor cu autoritate.

În zilele lui Moise, Dumnezeu Și-a transmis Cuvântul sub formă scrisă.

Cuvântul rostit al lui Dumnezeu este temelul pentru Cuvântul scris.

Cuvântul scris al lui Dumnezeu este documentul scris cu autoritate, pe care poporul Lui trebuie să-l asculte.

Isus face adesea apel la Scripturi pentru a-Și justifica și explica acțiunile.

Pavel credea că Scripturile reprezintă Cuvântul lui Dumnezeu cu autoritate și că sunt obligatorii pentru credincioșii Noului testament.

b. Revendicări explicite

Biblia își susține autoritatea prin afirmații explicite.

Deoarece profețiile au fost inspirate și autorizate de Dumnezeu, ele reprezintă standardul moral căruia trebuie să-i acordăm atenție.

Autoritatea permanentă a Scripturii se bazează pe autoritatea celui care dă porunca, adică Dumnezeu.

Noul Testament constă într-o colecție de documente pe care apostolii sau alți autori le-au scris sau le-au aprobat. El are autoritatea apostolilor, care este însăși autoritatea lui Hristos.

2. Implicații

Deoarece Scriptura are autoritatea lui Dumnezeu, ei suntem obligați din punct de vedere moral să ne conformăm alegerile, acțiunile, gândurile și sentimentele.

a. Lărgimea

Oamenii trebuie să se conformeze tuturor instrucțiunilor biblice. Urmații lui Hristos nu trebuie să asculte doar ceea ce le place și să ignore ce nu le place.

Cu toții cădem în capcana selectivității involuntare. Trebuie să ne amintim în mod constant acele porunci pe care le-am uitat sau le-am trecut cu vederea.

b. Adâncimea

Atât în Vechiul cât și în Noul Testament, Biblia leagă ascultarea Scripturii de dragostea de Dumnezeu.

Exigențele morale pe care Dumnezeu le pune asupra noastră sunt înrădăcinate în dragostea Lui pentru noi și trebuie îndeplinite din dragostea noastră pentru El.

Numai atunci când îmbrățișăm Scriptura din inimă ne putem supune cu adevărat autorității Cuvântului lui Dumnezeu.

III. Auditoriu uman

Dumnezeu a vrut să transmită poporului Său o revelație clară cu privire la voia și caracterul Lui pentru ca ei să poată să se asemene cu El.

A. Claritatea Scripturii

Când spune că Scriptura este “clară” nu vrem să spunem că tot cuprinsul ei este ușor de înțeles.

Biblia nu este obscură; nu este plină de sensuri ascunse care pot fi descoperite numai prin mijloace misterioase.

Claritatea Bibliei este numită uneori “transparență”

1. Natura

Scriptura vorbește limpede despre evanghelie. Orice om cu mintea întreagă este capabil să înțeleagă că mântuirea vine prin pocăință și prin credința în Hristos.

Scriptura nu este foarte limpede cu privire la unele dintre învățăturile ei.

Dumnezeu păstrează anumite secrete față de noi. El nu ne spune tot ce știe și nici tot ce am vrea noi să știm.

Ceea ce Dumnezeu ne-a comunicat în Scriptură nu este un secret, ci se află în categoria “lucrurilor revelate”.

2. Implicații

Prin “folosirea corectă a unor mijloace obișnuite” (ex.: citire și studiu), putem ajunge să cunoaștem voia lui Dumnezeu în toate domeniile vieții noastre.

Toată Scriptura este suficient de limpede pentru a fi utilizată.

Nu toți au aceeași abilitate de înțelegere a Scripturii.

Dedicându-ne suficient lucrului acestuia, toții putem ajunge să știm voia lui Dumnezeu suficient de clar ca să ne conformăm standardelor Lui de moralitate.

B. Necesitatea Scripturii

Când vorbim despre necesitatea Scripturii, avem în minte faptul că oamenii au nevoie de Biblie, în mod special când vine vorba de luarea unor decizii etice.

1. Mântuirea

În general, Scriptura este necesară ca oamenii să găsească drumul spre mântuire.

Teologii admit, în general, existența unor excepții de la acest principiu general, cum ar fi copiii mici și persoanele cu handicap mintal.

Oamenii ajung la cunoștința evangheliei fie prin propria lectură a Bibliei, fie prin ascultarea unor predici.

Scriptura este inspirată de Dumnezeu, infailibilă și autoritate absolută în orice situație. Predicarea nu.

Scriptura este necesară atât pentru relatarea evangheliei, cât și ca bază și criteriu pentru predicarea acesteia.

2. Trăirea în credință

Deși revelația generală și cea existențială sunt infailibile și au caracter de autoritate, ele sunt mult mai greu de interpretat decât Scriptura.

Prin Scriptură, Duhul Sfânt vorbește cel mai clar.

3. Implicații

Scriptura este necesară pentru ca să ne putem purta corect din punct de vedere moral.

Scriptura conține informații care nu se găsesc în revelația generală și în cea existențială.

În multe situații, revelația generală și cea existențială nu sunt suficient de clare pentru a ne putea indica drumul drept pentru anumite acțiuni. Scriptura ne descoperă Cuvântul lui Dumnezeu suficient de detaliat, pentru a putea învăța ce este corect.

C. Suficiența Scripturii

Scriptura poate îndeplini scopul pentru care a fost scrisă.

1. Scopul

Scopul Scripturii este felurit.

Studiind Biblia, putem descoperi lucrurile de care avem nevoie pentru a fi mântuiți.

Dacă studiem corect întreaga Biblie, vom înțelege suficient de bine standardele lui Dumnezeu, pentru a putea lua decizia corectă într-o anumită situație de natură etică (dacă înțelegem suficient de bine situația și oamenii implicați).

Scriptura prezintă principii pe care le putem extinde și aplica dincolo de elementele specifice prezentate în ea.

Decretele etice ale oamenilor sunt valabile și obligatorii atât timp cât respectă normele biblice. Când normele umane contrazic normele biblice, creștinul este obligat să nu le ia în considerare.

2. Neînțelegeri

a. Supraestimarea

În mod obișnuit, cei ce supraestimează suficiența Scripturii au un devotament foarte profund față de Biblie. Dar, adesea, le lipsește același nivel de dedicare față de revelația generală și de cea existențială.

b. Subestimarea

Această eroare apare de obicei din cauza părerii conform căreia Biblia este suficientă doar pentru a ne călăuzi în anumite domenii ale vieții și că ne oferă instrucțiuni morale doar în anumite subiecte.

3. Tăcerea

Creștinii susțin adesea că anumite lucruri sunt neutre din punct de vedere moral, deoarece Scriptura nu ne oferă suficiente informații în dreptul lor.

adiafora: lucruri neutre (nici bune, nici rele în ele însele)

Dumnezeu binecuvântează anumite alegeri bune mai mult decât alte alegeri bune.

Unii teologi folosesc categoria adiafora pentru a include lucruri în dreptul cărora nu putem determina dacă sunt bune sau rele.

Adesea avem sentimentul că nu putem ști care alegeri, gânduri, acțiuni sau atitudini sunt bune și care sunt rele.

- nu pentru că Biblia este insuficientă
- nu pentru că Biblia are o atitudine neutrală

- pentru că noi nu vedem sau nu înțelegem cum să aplicăm adevărul pe care Biblia îl revelează

IV. Concluzie

3. În ce fel ne ajută înțelegerea caracteristicilor Scripturii în cazul luării deciziilor etice?

4. Ce vrem să spunem prin claritatea Scripturii? Ce implicații decurg din acest adevăr?

5. De ce este necesară Scriptura pentru luarea deciziilor etice?

6. În ce fel este suficientă Scriptura pentru luarea deciziilor etice?

7. Cum ne ajută Scriptura să ne conformăm voii și caracterului lui Dumnezeu?

Întrebări aplicative

1. În ce fel v-a dat Cuvântul lui Dumnezeu puterea de a face ceea ce ştiaţi că e bine şi corect?
2. Citiţi Romani 1:15-16. Ce l-a convins pe Pavel să predice Evanghelia chiar şi în ciuda faptului că în ochii unor părea o nebunie? Ce implicaţii are lucrul acesta în viaţa noastră de azi?
3. În ce fel vă provoacă Biblia să ascultaţi de toate învăţăturile Cuvântului lui Dumnezeu? În ce fel aţi încercat să ocoliţi anumite învăţături morale ale Scripturii?
4. Care este legătura dintre Scriptură şi dragostea noastră de Dumnezeu? În ce fel diferă ascultarea care izvorăşte dintr-o inimă plină de dragoste faţă de Dumnezeu de ascultarea motivată de orice altceva?
5. Dumnezeu nu ne descoperă toate lucruri, ci numai unele. Cum vă simţiţi ştiind lucrul acesta?
6. Care este cel mai important lucru pe care l-aţi învăţat din lecţia aceasta?

I.